

عنوان مقاله:

مقایسه دو مدل منطق فازی و (AHP) در ارزیابی و پهنبندی تناسب زمین برای توسعه فیزیکی شهر با تاکید بر پارامترهای طبیعی (مطالعه موردی: شهر سرعین)

محل انتشار:

مجله جغرافیا و برنامه ریزی محیطی، دوره 26، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

وکیل حیدری ساربان - دانشگاه محقق اردبیلی

ابراهیم بهشتی جاوید - دانشگاه محقق اردبیلی

محمد حسین فتحی - دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

با توجه به توسعه فیزیکی روز افزون شهرها به ویژه شهرهای جاذب جمعیت مثل شهرهای توریستی و صنعتی، کنترل توسعه فیزیکی متناسب شهری در زمین‌های پیرامونی شهرها یکی از مهمترین دغدغه‌های مدیران و برنامه‌ریزان شهری و محیطی است. برای انجام چنین کاری لازم است تناسب زمین با استفاده از متغیرهای مختلف مورد ارزیابی و تجزیه و تحلیل قرار گیرد. در این پژوهش با استفاده از دو مدل منطق فازی و فرآیند تحلیل سلسله مراتبی (AHP) تناسب زمین برای توسعه فیزیکی شهر سرعین مورد ارزیابی قرار گرفته و نتایج به دست آمده از مدلها با توجه به وضعیت موجود توسعه شهر مورد بررسی و صحت‌سنجی قرار گرفته است. برای این کار از هشت معیار طبیعی استفاده شده که عبارتند از: شیب، کاربری زمین، تناسب خاک، سنگ‌شناسی، لندفرم‌ها، فاصله از شبکه ارتباطی، فاصله از گسل و فاصله از شبکه زهکشی. نتایج بدست آمده در پنج کلاس کیفی (تناسب خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) طبقه‌بندی و مورد تحلیل قرار گرفتند. در مدل منطق فازی از سه مقدار مختلف گاما (0/7، 0/8 و 0/9) برای انجام مدل استفاده شد و نتایج بدست آمده نشان داد که گامای 0/8 بیشترین انطباق را با شرایط موجود دارد و طبق آن حدود 67 درصد از توسعه شهر بین سالهای 1368 تا 1390 در زمینهای با تناسب متوسط تا زیاد بوده است. حدود 7 درصد در زمینهای با تناسب خیلی کم توسعه داشته است. در مدل AHP درصد زمینهای با تناسب زیاد و متوسط زیاد نشان داده شده است و مقدار زمینهای نامساعد (مثل مناطق شمال شرقی شهر) بسیار کم نشان داده شده است. نتایج ارزیابی نشان داد که مدل منطق فازی و عملگر گامای آن نتایج بهتری را نسبت به مدل AHP ارائه می‌دهد.

کلمات کلیدی:

واژه‌های کلیدی: تناسب زمین، منطق فازی، AHP، توسعه فیزیکی، شهر سرعین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199342>

